

Annona Nova VIII.

A Kerényi Károly Szakkollégium évkönyve

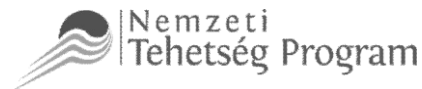

Pécsi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kar
Kerényi Károly Szakkollégium
Pécs, 2016

Szakmai lektorok:

Bánkúti Gábor, Barabás Gábor, Csibi Norbert, Fedeles Tamás,
Járai Róbert, Kisantal Tamás, Rónaky Eszter, Szendi Zoltán
Weiss János

A kiadvány a *Nemzeti Tehetség Program* támogatásával jelent meg.
NTP-SZKOLL – 15-0041

Kiadó: Kerényi Károly Szakkollégium
Felelős kiadó: Bagi Zsolt

Szerkesztők:

Lisa Obermeier, Máté Zsolt, Rétfalvi P. Zsófia, Szanyi-Nagy Judit,
Vilmos Eszter, Vörös Eszter

Borítóterv:

Szanyi-Nagy Judit

Nyomdai előkészítés és kivitelezés:

Virágmandula Kft.

ISSN: 2061-4926

© A szerzők, 2016

© A szerkesztők, 2016

Minden jog fenntartva.

Tartalomjegyzék

András Csaba: Előszó	7
Kocsis Árpád: „Ez a törvény?” – Velencei vizeken ne kalmárkodj	11
Fetzer Beáta: Die Verkörperung der Angst – Die literarisch-anthropologische Erscheinung der Angst in Fräulein Else und Spiel im Morgengrauen von Arthur Schnitzler	23
Zsupos Norbert: Elmélet és gyakorlat Gilles Deleuze filozófiájában – Michael Hardt Deleuze-értelmezéséről	37
Bodrogai Dóra: A két főszereplő közötti kapcsolat dinamikája Szabó Magda Az ajtó című regényében és ennek filmadaptációjában	49
Vilmos Eszter: Emma és az okos szüzek – Két versfordítás-elemzés	65
Kovács Péter: Polémiák a Liliomos Herceg körül – A Szent Imre-legendahistoriográfiájának áttekintése	85
Ignác Ágoston: Megjegyzések a 14. századi krónikaszerkesztményhez – Historiográfiai áttekintés egy jelenleg zajló kutatáshoz	99
Sipos Balázs: A Kodály Zoltán úti lakótelep építése 1967-től 1985-ig	111
Sipos Balázs: A pécsi Nagyárpádi városrész (Árpádváros) építéstörténete 1974–1990 között	125
Endródi Edina: A bélyegtörvény történeti áttekintése a bostoni újságok tükrében	145
A Kerényi Károly Szakkollégium tagjai a 2015/2016-os tanévben	161
A Kerényi Károly Szakkollégium mentorai a 2015/2016-os tanévben	162
A Kerényi Károly Szakkollégium év végi konferenciájának plakátja	163

Előszó

Annona Nova VIII.

2016.

„Előszókat elsősorban az olvas, aki előszókat ír” – mondta nekem a minap egy Budapestről Pécsre tartó vonatúton az egyik korábbi *Annona Nova* bevezetőjének szerzője. A megállapítás – legalábbis részben – helytállóan tűnik: én szorgalmasan végigolvastam az összes eddigi kötet előszavát, hogy a végén belássam, csaknem mindent elmondtak már előttem. Jankovits László megírta, hogy miből lett a Kerényi, Szolláth Dávid azt, hogy milyen, Görföl Balázs azt, hogyan néz ki egy kerényis, Égő Áron és Mátyási Róbert azt, hogyan néznek ki a dolgok egy kerényis szemével, végül Kocsis Árpád azt, hogy mennyit lehet ebből az egészből elmondani másoknak. Mi maradt nekem? Újrarendezhetem az anyagot. Amikor belefogtam, csak abban voltam biztos, hogy le kell küzdenem a néha talán túlcsonduló lelkesedésemet, el kell kerülnöm, hogy túlzottan személyes és nosztalgikus legyek. Ezeket mindjárt elhibázom, elnézést kérek.

Ez előtt azonban sort kell keríteni valamire, ami nem maradhat el. Egy *Annona* bevezetőjéből nem maradhat ki a Kerényi Károly Szakkollégium tudományos eredményeinek számbavétele, mivel a szakkollégium évkönyve – számos kitűnő tanulmány, kritika, esszé és cikk mellett, melyeket a volt és a jelenlegi kerényisek szorgalmasan publikálnak az ország legelismertebb folyóirataiban – ennek a munkának az egyik tükre. A Kerényi hosszú ideje rendkívül magas színvonalú tudományos teljesítményt nyújt. A heti diszkussziós esteken edződő kerényisek a többi szakkollégiumhoz képest is ki-magasló arányban hozzák az eredményeket az Országos Tudományos Diákköri Konferenciákon, a KKSzK volt tagjai több egyetem számos tanszékén oktatnak, a szakkollégium széles körben elismert nemzetközi konferenciákat szervez és rendszeresen elnyeri a legma-

gasabb minősítéseket. Ez a kiemelkedő szakmai teljesítmény lassan a szakkollégium állandó jellemzője, de emellett a Kerényi mindig más, elsősorban pedig mindig az, aminek az aktuális tagjai éppen elgondolják. Én arról szeretnék írni, aminek mi gondoltuk ezt a közösséget, és aminek szakkollégista barátaim még most is gondolják, vagy pontosabban inkább arról, hogy én mit köszönhetek ennek a gondolatnak.

Mikor 2011-ben a Kerényi Károly Szakkollégium tagja lettem, még a legkevésbé sem voltam meggyőződve arról, hogy a belépéssel jó döntést hoztam. A magas szakmai nivó természetesen vonzott, de az interdiszciplinaritást képmutató konferenciák divatos hívószavának, a szakkollégiumi közösségi életet hamis és erőltetett színjátéknak, a bázisdemokratikus döntéshozást körülményes piszmogásnak tartottam. A Kerényinek és a szakkollégistáknak, valamint a szakkollégisták által működtetett (*Sensus Műhelyszeminárium*) és létrehozott (*Hallgatói Hálózat Pécs*) köröknek, intézményeknek és eseményeknek köszönhetem azt a szemléletbeli változást, amely során ezeket a korábbi beidegződéseimet sikerült levetköznöm. Itt tanultam meg, hogy a más közelítésmódokra való rálátás és a nyitottság a bölcsészettudományok terén nem luxus, hanem alapkövetelmény. Itt jöttem rá, hogy csak akkor érezhetek igazán a magaménak egy közösséget, ha a többiekkel egyenlő tagja vagyok, ha biztosított, hogy nem dönthetnek rólam nélkülem. Itt döbbsentem rá, hogy a hatékonyság és a célszerűség mindent felülíró követelménye mennyi mindenre vakká tett. Itt ismertem meg az önszerveződés szabadságát, és itt értettem meg az autonómia jelentőségét. Az itteni tapasztalatok hatására láttam be azt is, hogy az addigi, pusztán absztrakt mintázatok feltérképezésében érdekelt, a tiszta és steril tudományosság mindenek fölé helyező szemlélettel nem elégedhetek meg: egy számomra addig ismeretlen elhivatottságot kaptam, hogy ne csak értelmezni akarjam a világot, hanem hatni is próbáljak rá. Számos kerényis társammal együtt a diáküntetések idején lehetőségünk volt a szakkollégium működési gyakorlatában, szellemiségében – és a *kimerítően* kidolgozott SzMSz-ében is – megjelenő elveket a társadalmi érdekérvényesítés szintjén is képviselni. Minden egye-

temistának azt kívánom, hogy része lehessen ilyesmiben, hogy része lehessen ilyesminek.

A Kerényi okot ad a reményre, hogy a fokozatosan erodálódó magyar felsőoktatási rendszer keretei között, a bölcsészettudományok társadalmi elismertségének meredek zuhanása mellett, a teljesítményeket csakis a GDP viszonylatában értelmezni tudó szemlélet és a demokrácia eredeti jelentését övező felejtés korában létezhet az egyenlőséget komolyan gondoló, az önszerveződés terheit vállaló, a társadalmi kérdésekre nyitott, kreatív és izgalmas szellemi műhely. A szakkollégisták folyamatosan reflektálnak ennek a műhelynek az alapelveire, és e reflexiók során tanulják a legtöbbet. Ezt, a rendszer működtetéséből fakadó tudást aztán a kerényisek tovább terjesztik az egyetemen, a városban és az országban. Meglepne, ha ennek az előszónak bármely olvasója nem futna össze egy kerényissel (vagy egy ex-kerényissel) a közeljövőben, aki épp kulturális programot szervez, laikusként meglepően izgalmas kérdést tesz fel egy konferencián, kiáll a közvetlen demokratikus döntéshozás mellett egy szervezői megbeszélésen, vagy igen értően nyilatkozik a mozgalmi szerveződés kérdéseiről. Addig pedig csak annyit ajánlhatok, hogy forgassátok a kötetüket, és olvassatok a Kerényi sorai között!

András Csaba
Pécs, 2016.04.10.

A KERÉNYI KÁROLY SZAKKOLLÉGIUM TAGJAI
A 2015/2016-OS TANÉVBEN

Bali Cintia
Bodrogai Dóra
Bozsoki Petra
Császár AndreaMária
Csiby Édua Boglárka
Endródi Edina
Fetzer Beáta
Flach Richárd
Héncs Fruzsina
Herth Ákos
Horváth Klaudia
Ignác Ágoston
Jaksa Csaba
Juhász Péter
Kása István
Kovács István
Kovács Péter
Lőrincz Csaba

Máté Zsolt
Mogyorósi Renátó
Orsós György
Palásthy Krisztina
Rétfalvi Petra Zsófia
Siegler Anna
Siket Martina
Sipos Balázs
Szabó Dorottya
Szabó Róbert
Szántó Ákos
Szanyi-Nagy Judit
Takács Barbara
Várdai Levente
Venyercsán Dávid
Vilmos Eszter
Vörös Eszter
Zsupos Norbert

A KERÉNYI KÁROLY SZAKKOLLÉGIUM MENTORAI
A 2015/2016-OS TANÉVBEN

Kocsis Árpád
Neményi Réka
Pálffy Eszter
Simon Attila
Szatmári Áron

A SZAKKOLLÉGIUM TANÁRA A 2015/2016-OS TANÉVBEN

Bagi Zsolt